

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5929; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5890).

Sagen sættes til Forhandling.

Valdemar Olsén: Ved Lov af 25. Februar 1925 blev det vedtaget, at den Revision, som er forudsat i Sygekasseloven, der allerede skulde have været foretaget i Samlingen 1924—25, skulde udsættes til Samlingen 1925—26. Indenrigsministeriet har imidlertid nedsat en Kommission angaaende Pligtkørsler paa Landet, og da denne Kommissions Arbejde maa antages at have betydelig Interesse ved Sygekasselovens Revision, mener Sygekasseinspektoratet, at det vilde være heldigst, om man yderligere udsatte Revisionen af Sygekasseloven; indtil denne Kommission havde gjort sig færdig. Det finder jeg er ganske naturligt og rigtigt, idet Pligtkørsler paa Landet er en saa vigtig Bestemmelse indenfor Sygekasseloven, at vi absolut bør have denne sagkyndige Udtalelse, der forhaabentligt kommer fra vedkommende Kommission, med, naar vi tager Sygekasseloven under Behandling paa ny.

Imidlertid er der sket noget, som har bevirket, at Sygekasseinspektoratet alligevel gerne vil have foretaget en Ændring af Sygekasseloven straks. Der har nemlig været afholdt et nordisk Møde af Sygekassefolk forrige Sommer, og paa dette Møde blev danske og norske Sygekasserepræsentanter enige om en Overenskomst om gensidig Overflytning af Sygekassemedlemmer. Denne gensidige Overflytning kender vi jo her i Landet. Vi har her en Ordning, der bevirker, at et hvilket som helst Sygekassemedlem, i hvilken Sygekasse han end staar, ved Flytning kan gaa over til en hvilken som helst anden Sygekasse uden Hensyn til Alder og Helbred og faa de samme Rettigheder, som han havde i den Sygekasse, han forlod. Den samme Gensidighed ved Overflytning har der i lang Tid været Tale om for Danmarks, Sveriges og Norges Vedkommende, og man er nu kommet et Skridt videre paa denne Bane, idet danske og norske Sygekasserepræsentanter er blevet enige om et Forslag, hvorefter en saadan Ordning kan indføres. Lovforslaget gaar da ud paa, at der indføres en Ændring i Sygekasse-

loven, som bemyndiger Regeringen til at godkende en saadan Ordning om Tilflytning af norske Sygekassemedlemmer til danske Sygekasser og omvendt af danske Sygekassemedlemmer til norske Sygekasser, og endvidere gaar Forslaget ud paa i øvrigt at udsætte Revisionen af Sygekasseloven til næste Samling. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Chr. Søgaard: Som det blev nævnt af den ærede foregaaende Taler, er dette Lovforslag ikke meget omfattende, idet det kun indeholder to Paragraffer. Den første Paragraf gaar ud paa, at der skabes Mulighed for Overflytning af Medlemmer fra danske Sygekasser til norske i Henhold til en Overenskomst, som man har truffet paa det nordiske Sygeforsikringsmøde, der holdtes i Sommeren 1925. Men da der ifølge norsk Lovgivning kræves en Traktat som Hjemmel for en saadan Ordning, er det, denne Bemyndigelse her er søgt, og det kan vi fra vor Side kun give vor Tilslutning til. Det var ønskeligt, om en lignende Overenskomst ogsaa kunde komme i Stand med andre Lande, thi det er jo givet, at naar Medlemmer af Sygekasser flytter fra et Land til et andet, taber de deres Ret som Sygekassemedlemmer og kan ikke komme ind i andre Sygekasser.

Den anden Paragraf indeholder Forslag om Udsættelse af den Revision, der skulde have fundet Sted i denne Samling, og dette kan vi for saa vidt ogsaa tiltræde. Jeg kunde dog have Lyst til i denne Forbindelse at gøre en enkelt Bemærkning. I Sygekasseloven af 1921 blev der indsat den Revisionsbestemmelse, at Revision skulde finde Sted i 1923—24. Det er et Spørgsmaal, om det er heldigt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at vi i de senere Aar maaske lidt for rigeligt har indsat Revisionsbestemmelser i vore Love; det er jo ogsaa Udtryk for en vis Usikkerhed med Hensyn til, at Loven maaske kunde være blevet affattet bedre. Navnlig hvad angaar Sygekassevæsenet, maa jeg efter min Erfaring som mangeaarig Sygekassemand mene, at det vilde være heldigt, om de, der staar for Ledelsen af Sygekasserne, kom til at arbejde under rolige og nogenlunde ensartede Forhold. Efterhaanden er det blevet ret vanskeligt at administrere disse store Sygekasser, efter min Mening administreres de i Almindelighed godt og billigt, men det kan jo nok være lidt vanskeligt for ganske almindelige Mennesker at forestaa Ledelsen af disse Kasser, navnlig nu efter at Invalideunder-